

Takaisin JUURILLE

Jotkut sanovat, että käytetyn koneen ostaminen on arpapeliä. Joidenkin mielestä se on taas taitolaji. Joku ei muuta ostakaan ja toinen taas jättää koko homman väliin. Lähestymistapoja on monia. Orimattilan Tuomiset ottivat käytetyn Lundbergin hankinnan mainiona mahdollisuutena ja samalla myös eräänlaisena paluuna juurille.

Markus Tuominen on tuttu hahmo Orimattilan suunnalla, sillä mies on tehnyt muun muassa erilaista traktori- ja kiinteistökoneturakointia sananmukaisesti pienen ikänsä. Aurahommat omalla Valmet 802 -traktorilla alkoivat 13-vuotiaana aidatuilla teollisuuskiinteistöpihoilla. Yöllä sataneet lumet käytiin putsaimessa ennen koulun alkua ja kahdeksalta kerkesi jo pulpettia kuluttamaan. Virallisesti ansaintaan käytiin käsiksi heti pykälien salliessa. Ensimmäinen varsinainen kiinteistökonetalon tuli vuonna 2002 ja se oli 8000 tuntia ajettu, 1984 valmistettu Lundberg 342. Ja kun linkkukoneen makuun kerran pääsi, ei oikein muuta vaihtoehtoa sitten enää tuntunut järkevästi auras-, hiekoitus-, harjaus- yms. hommiin olemassa olevankaan. Koneet ovat muuttuneet 15 vuodessa muutamaankin otteeseen, mutta Markuksen mielipide ei. Päinvastoin, ajatusmaailma on betonoitunut eri koneista saatujen kokemusten myötä yhä jämäkämmin edellä mainitulle mallille.

KYLÄN AINOA JO AIKANAAN. ”Kun kylälle tuli silloin ensimmäinen Lundberg, ja vielä käytetty, niin kyllähän se vähän sellaista naureskelua aiheutti”, Markus muistelee. ”Siinä oli 15-vuotiaalla pojallakin vähän sellainen isojen miesten maailmaan astumisen paikka sitten samalla.” Seutukunnalla kohtuullisen tuntematon merkki ja vielä vanhemmasta

■ **LUMILLA.** Orimattilaan saatiin ensilumi ja Markus Tuominen pääsi tuoreeltaan kokeilemaan Lundbergin kykyä tositoimissa. Käytetyn, kunnatavalta tulleen koneen varusteet hankittiin uutena ja aikaan saatiin tasapainoinen paketti taajamatoihin.

päästä hankittu aiheutti siis huoltoasemien pöydässä porinaa, mutta huhumyllyn rattaat alkoivat lyödä pian tyhjää, kun näytöt astuivat kuvaan. Koneella tehtiin töitä putki punaisena ja Markus muistelee niitä aikoja hyvällä. ”Vanha, mutta toimiva kone, jolla ajettiin monta talvea ihan tosissaan.”

Sen jälkeen konekanta on vaihdellut Atlas 65 -kuormaajan ja pikku-Wille 345:n kautta takaisin Lundbergiin. Tänä syksynä kaupat lukittiin nimittäin vuosimallia 2002 edustavasta Lundbergista. Kone on mallinsa puolesta hieman monimutkainen yhdistelmä. Konepeitossa lukee kokeiluluonteinen ja sellaisena harvinainen mallimerkintä 6000 Ti joka ei koskaan yleistynyt, sillä 6000-sarja polkaistiin käyntiin vasta vuonna 2005 julkaistun 6200:n myötä. Tyyppikilvessä mainitaan se tutumpi malli eli Lundberg 345T, mutta tämäkään ei ole vielä aivan tarkka määrittäminen, sillä käytännössä kone on pelkkää T-mallia kymmenen kilowattia tehokkaampi 345Ti-malli, eli 90-kilowatin Deutzin moottorilla eikä sillä aiemmal-

la 80-kilowattisella Perkinsillä.

Koneyksilön työhistoria alkoi aikanaan Tuusulan kunnan palveluksessa ja siellä se viihtyikin 15 vuotta, siirtyen nyt siis yksityisyrittäjien leipiin. Tämän hetken työtehtävänä on YIT:n alueurakointi ja sarkaa löytyy niin asuinalueiden kuin kevyen liikenteen väylien kunnossapidon parista. Työn luonne ei siis ole juurikaan muuttunut paikkakunnan ja omistajanvaihdoksen myötä.

IKÄ NÄKYÄ, MUTTEI HAITTAA. Ensimmäisiä toimitettiin Orimattilaankin juuri sopivasti koneen käyttöönottoon nähden. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että käytetyn koneen muutamia sopeutumisoikut saatiin selätettyä ja varustelu tehtyä ilman suurempia sydämentykytyksiä. Isoja ongelmia ei ollut, mutta tietenkin aivan ymmärrettävää on, että 15 vuotta palvelleessa koneessa saattaa ilmetä esimerkiksi johtojen ja liittimien hienoista hapertumista paikoin, varsinkin kun suolaisissa olosuhteissa työtä on tehty tänä aikana pitkä siivu. ”Tähänhän on tietysti

vuosien varrella tehty erilaisia kytkentöjä ja niitä ei ole sen kummemmin piirretty muistiin, kun edelliset käyttäjät ovat totta kai tienneet mitä mistäkin napista tapahtuu. Niitä piti vähän selvittää, että saatiin uudet työlaitteet toimimaan. Samoin joitakin sähköjä piti korjailta”, Markus kertoo. ”Myös kuormaajan ja hydraulikan ohjaus muutettiin joystickiksi, kun tuo alkuperäinen ohjain ei sitten mitenkään sattunut meikäläisen makuun. Se on toki edelleen tikun jatkona, mutta vähällä käytöllä”. Kyseessä on metsäkoneistakin tuttu, viralliselta, muttei useinkaan varsinaiselta kutsumanimeltään vaakaotekahvana puhuttu hanikka.

Kaiken kaikkiaan koneen kunto on ikäänsä ja työolosuhteisiinsa nähden vähintäänkin siisti. Kuntatason omistushistoria näkyy selvästi siinä, että huollot on tehty ajallaan ja konetta säilytetty asiallisesti. Ruostepilkkua ja maalin rupi näkyy siellä täällä, mutta mikään raasku ei ole kyseessä. Lisäksi kuormaajan aisasto ja siihen liittyvät kikkheet oli maalattu Lännen toimesta uudestaan, joten kone

■ **POSITIIVINEN KOKEMUS.** Käytetyn koneen ja uusien työlaitteiden hankinta oli Markus Tuomisen mielestä positiivinen kokemus, kun linjan päästä löytyi asialleen ja asiakkaalleen omistautunutta väkeä. Skellefteäläisen hytissä onkin nyt helppo hymyillä, kun on palattu ikään kuin alkupisteeseen.

■ **VAHVASTI JATKOON.** 15 vuotta työskennellyt kone on hyvässä kunnossa, kiitos oikeaotteisen huollon ja säilytyksen. Tiettyjä ajan merkkejä toki tämänikäisessä koneessa näkyy, mutta missäpä ei?

■ **POLANTEEN POISTOON.** Vaikka ensilumilla ei vielä ole tositoimiin POME polanneauralla päästy, voidaan sitä aina vähän koittaa... Sulan kauden käyttöäkin laitteelle on jo ajateltu, sillä alueella on paljon hiekkatietäkin tarjolla.

Kokonaisuutena yhdistelmä on ollut toimiva ja tasapainoinen paketti.

on yleisilmeeltään ja tekniikaltaan aivan mainiossa työkunnossa.

Suurin varusteluinvestointi tehtiinkin työlaitteiden osalta, sillä koneen molempiin päihin tilattiin POME:ta uutta rautaa Kunta 500 -kiinnikkeillä.

KÄYTETTY KONE, UUDET LAITTEET.

"Monella tuntuu olevan se ajatusmaailma, että kone pitää olla tulenuusi. Mutta sitten jos siihen täytyy käydä vielä niputtamaan päälle erilaisia varusteita ja työlaitteita, niin hintahan karkaa jo aika pitkälle. Siksi meillä päädyttiin nyt käytettyyn koneeseen ja hankittiin sen päälle uudet työlaitteet", Markus selvittää.

Edessä on tänään POME:n 280 senttiä leveä nivelaura ja takana 250-senttinen polanneaura. "POME:n toimintaa täytyy kyllä pelkästään kehua. Myyjänä oli **Markus Salonen** ja homma toimi heti alusta lähtien. Tehtaalta pyydettiin kuvat liittimistä ja koneen tiedot, myyjä oli kaiken aikaa kiinnostunut, vastasi puhelimeen ja vei asiaa eteenpäin. Kun tavarat tulivat, se oli valmis paketti joka ei muuta tarvinnut kuin lyödä kiinni koneeseen ja lähteä töihin", Markus kiittelee laitetoimittajaa.

Positiivista palautetta mies antaa samaan hengenvetoon myös Lännen toiminnalle. "Keinumäen Arin kanssa tätä kaupaa tehtiin, eikä siinäkään ollut mitään. Vaikka Länkkäri on iso talo, niin toiminta oli ennen kaikkea ihmisläheistä ja ratkaisuja haettiin aidon oloisesti, sillä oli ja on

■ **VALMIITA KOKONAISUUKSIA. POME toimitti työlaitteet täysin valmiina käyttöön asiakkaan toimittamien speksien ja liittimistä otettujen kuvien mukaisesti.**

■ **OHJAUS UUSIKSI. Joystick asennettiin hydrauliiikan käskyttämiseen, mutta vanha vaakaotekahva on myös mukana.**

suuri merkitys, kun kauppaa tehdään. Ei saisi olla väliä minkä hintaista tai ikäistä konetta ollaan ostamassa, kaikki asiakkaat pitää ottaa huomioon. Länkkärillä se kyllä tehtiin ja vielä kaupan jälkeenkään”, Tuominen tuumii.

Kauppaa ei tehty tietenkään hetken huumassa, vaan tarjouksia otettiin muualtakin ja Markus selasi tarjontaa hyvin tarkkaan. Sopivia yksilöitä ei kuitenkaan käytetyssä luokassa ollut aivan liiaksi asti, joten parhaita ehdokkaita täytyi huu-dattaa sitäkin aktiivisemmin. Hinta ja sen kohtaaminen laadun kanssa saatiin kuitenkin ainakin toistaiseksi kertyneen kokemuksen perusteella osumaan jokseenkin samalle kurssille.

SE AINOA OIKEA LUOKKA. Tuntumaa kalustoon on nyt haettu lumien myötä ja koko letka vaikuttaa mieluosalta. ”Työ-laitteet ovat äärimmäisen hyvät ja kun molemmat aurat on kytkettyä ja edessä kellunta päällä, kone on tasapainoinen ja

miellyttävä ajaa. Oikein itsekkin yllätyin, että iäkäs kone voi olla näin hyvä”, Markus Tuominen luonnehtii. ”Tuntuu myös siltä, että nyt sekä kone, että työkalut saatiin mitoitettua oikein tähän työalueeseen. Leveydet ovat sopivia, koneen

Nyt kone ja työlaitteet tuntuvat oikein mitoitetulta tehtävää ja aluetta varten.

nopeus on sopiva, matalista alikuluista pääsee kulkemaan ja tuhannen litran hiekoitin on riittävä. Aiemmat pikkukoneet eivät oikein riittäneet ja toisaalta isompi traktorikalusto on sitten taas jo traktorikalustoa, eli liian isoa. Tällainen välikone vaikuttaa olevan juuri nyt haluttu tilaa-

jankin puolelta”, Markus sanoo.

Palataan vielä siihen ensimmäisessä kappaleessa mainittuun ajatusmaailmaan. ”Erilaisia koneita on tarjolla näihin hommiin monilta valmistajilta. Mutta ne jotka on tällä alalla vähänkään enemmän puuhanneet, tietävät sen, ettei tähän luokkaan ole muilla kuin kiinteistökoneilla tuloa. Pikkukuormaajat ja traktorit ja muut käyvät omiin hommiinsa, mutta kiinteistökoneet ovat tähän se oikea ratkaisu. Merkkikeskustelua voidaan käydä sitten niiden välillä, ja siinä Lundberg ja Wille ovat mielestäni suunnilleen samalla viivalla.”

Näin siis tällä kertaa Orimattilassa: käytetyllä Lundbergilla aikanaan alkanut urakointi on toistaiseksi sulkenut ensimmäisen ympyrän, kun töitä tehdään jälleen käytetyllä Lundbergilla - ja vähintään yhtä tyytyväisenä kuin silloin aiemminkin. Paluu juurille on nyt ainakin toistaiseksi tapahtunut, mutta jäädään katsomaan, minkälaisia uusia kuvioita ja ympyröitä Markus seuraavaksi piirtelee. ■